

o.Jozef

už toľkokrát som si prečítala prednášku o modlitbe a vždy som sa zastavila pri slovách "usporiadať náš život vzťahov a citov". Je to veľká vec a prvoradá, keď chceme pristúpiť ku každodennej čistej modlitbe. Asi môžeme urobiť len to, čo je práve v našich silách a k čomu nás naše svedomie vyzýva. Nikdy to nebude uzavretý proces, pretože vždy sa "niečo nájde", síce čo nás v konečnom dôsledku môže posilniť, ale čo práve v danej chvíli dostatočne nechápeme.

Pre mňa je modlitba

námahou, v zmysle vojdenia do ústrania na nejaký vyhradený čas a zanechania všetkých vnútorných dialógov, bojov myšlienok s okolitým svetom, ale aj so sebou samou,

poznačená všetkým tým, čo by som mala zanechať, vrátane hnevu na seba samu v poznaní vlastnej biedy a neschopnosti, predstáv ovládania správania detí a blízkych, smútku, ktorý ma zaplavuje a mnohého iného. Musím povedať, že niekedy je to len "suché" a krátke odrecitovanie žalmov, ale vďaka oblatúre pravidelné.

Mojou túžbou je jednota s Bohom, milovaným Otcom, ktorého sa snažím pozývať do všetkých oblastí môjho života a ďakovať mu za všetko, čo sa so mnou deje..Táto túžba po zjednotení ma ťahá a vťahuje dýchať Ježišovu modlitbu, otvárať sa Jeho vzácnemu priateľstvu, objavovať zmysel diania, udalostí, vzťahov a učiť sa prakticky žiť vieru. Som len na úplnom začiatku, cítim sa ako učeň, ktorý nie a nie dostať výučný list. Uvedomujem si veľkú potrebu tejto námahy a vojdenia do ticha srdca. Ticha, v ktorom budem s Bohom bez slov. Ticha, v ktorom vzplanie iskra Lásky a Jednoty a už nebude vlastne nič námahou.

V jednom období môjho života som prežívala veľmi aktívne chválovú modlitbu a aj po mnohých rokoch si viem spomenúť na chvíle "zachvenia srdca". Nie je to nostalgická spomienka, ale akási pripomienka niečoho vzácného, čo sa udialo bez mojich vlastných zásluh. Boh je rovnaký dnes i včera i pred mnohými rokmi. Ak by som načrela viac do minulosti a môjho detstva, pamätám si, že večer pred spaním sme sa s mamou modlievali ruženec a za príklad nám dávala sv. Jána Viannea, ktorý bol mojím svätým miláčikom. Postupom času a prechodom od modlitieb z knížiek som sa viac začínala modliť vlastnými slovami. V čase puberty som trávievala veľa chvíľ v kostole a túžila po Božej prítomnosti a kláštornej modlitbovej živote. Dnes tu len s pokorou môžem vyznať Jeho potrebu v mojom živote.....

Tieto slová a vety sú nedostatočné na vyjadrenie všetkého, čo cítim a ako prežívam vzťah s Bohom a po čom to vlastne moja duša túži.

o.Jozef, želim ti plné prežívanie Božej blízkosti, prejavujúce sa v spoločenstve blízkych a blízkych, precítienie Vône Nekonečného Milosrdenstva a ďakujem za vovádzanie do života s Bohom, kde hlavnou úlohou je modlitba